

СПРАВА «РУДЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF RUDENKO v. UKRAINE)

(заява № 4940/19)

Стислий виклад рішення від 05 грудня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість кримінального провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Європейський суд дійшов висновку, що тривалість кримінального провадження у цій справі була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку», а у заявника не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з його скаргою. Посилаючись, зокрема, на рішення у справі «*Меріт проти України*» (*Merit v. Ukraine*, заява № 66561/01, від 30 березня 2004 року), Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що заява свідчить про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінального провадження;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену у таблиці в додатку, яка має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».